

ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ ਦੀ ਕਲਾ

ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਲਈ ਉਸ ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਹ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੋਹਣੇ ਕੱਪੜਿਆਂ, ਖਿੜੇ ਚਿਹਰਿਆਂ ਅਤੇ ਦੋਸਤਾਨਾ ਸੁਆਗਤ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਵੀ ਲੁਕੀਆਂ ਹਨ।

ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਜੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਿੱਛੇ ਬੈਠਾ ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਦਾ ਆਦਮੀ ਦੁਖੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਝ ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਦੀ ਅਚਾਨਕ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਆਦਰਸ਼ ਲੱਗਣ ਵਾਲਾ ਮਸੀਹੀ ਜੋੜਾ ਵੀ ਬੈਠਾ ਹੈ, ਪਰ ਹਕੀਕਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੀਆਂ ਬੀਵੀ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਇਕ ਮੁਟਿਆਰ ਬੈਠੀ ਹੈ ਜੋ ਐਨੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਿ ਉਹਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਆਤਮ-ਹੱਤਿਆ ਕਰ ਲਵੇ। ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਇਕ ਅਜਿਹੀ ਔਰਤ ਬੈਠੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਉਲਟ ਪੁਲਟ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਕ ਹੋਰ ਆਦਮੀ ਸ਼ਰਾਬ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਕ ਆਦਮੀ ਤਾਂ ਨਸ਼ੇ ਦਾ ਆਦੀ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸੱਠ ਸਾਲਾ ਇਕ ਬਜ਼ੁਰਗ ਨੂੰ ਹੁਣੇ ਹੁਣੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕੈਂਸਰ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮੰਡਲੀ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਅਤੇ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਆਗੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਮਰੇ ਨਹੀਂ ਪਰ ਦੁਖੀ ਜ਼ਰੂਰ ਹਨ। ਇਹ ਹਕੀਕਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਗੱਲ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਲਈ ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ ਦੀ ਕਲਾ ਵਧਾਉਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ ਕੀ ਹੈ

ਸਲਾਹ ਜਾਂ ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਕਾਰਣ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਵੱਖੋ-ਵੱਖ ਹਨ। ਡਾ. ਪਾਲ ਸਦਰਨ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ ਦਾ ਅਰਥ ਹਦਾਇਤ ਦੇਣਾ, ਸਿਖਾਉਣਾ, ਬਰਿਆਈ ਜਾਂ ਵਡਿਆਈ ਕਰਨਾ, ਗੱਲਾਂ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ; ਸਗੋਂ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਬਜਾਏ ਸੁਣਨਾ ਬਹੁਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ ਦੇਣ ਵਾਲਾ "ਸੁਣਨ ਵਾਲਾ ਕੰਨ ਅਤੇ ਸਮਝਣ ਵਾਲਾ ਮਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।" ਸਦਰਨ ਨੇ ਇਕ ਸੂਚੀ ਬਣਾਈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕੀ ਨਿੱਜੀ ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ ਕੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਵਿਚ (1) ਮਸ਼ਵਰਾ ਦੇਣ, (2) ਮਸ਼ਵਰਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਲਈ ਫੈਸਲਾ ਦੇਣਾ, (3) ਸਲਾਹ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ, (4) ਸਲਾਹ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੀ ਤਾਰੀਫ਼ ਕਰਨਾ, (5) ਸਲਾਹ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਜਜ਼ਬਾਤਾਂ ਜਾਂ ਵਿਹਾਰ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ, (6) ਹਮਦਰਦੀ ਵਿਖਾਉਣਾ, (7) ਹੱਦੋਂ ਵੱਧ ਬਰਾਬਰੀ, (8) ਸਲਾਹ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਤੇ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਮੜ੍ਹਨਾ, (9) ਬਹਿਸ ਕਰਨਾ, (10) ਇਖਲਾਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣਾ, (11) ਕਿਸੇ ਜੋੜੇ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਲਈ ਦੋਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇਕ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪਹਿਲ ਦੇਣਾ, (12) ਮੁਸ਼ਕਿਲ

ਦੀ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰ ਦੇਣਾ ਜਾਂ ਵਧਾ ਦੇਣਾ, (13) ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਹੈ, (14) ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਦੇ ਢੰਗ ਨੂੰ ਹੋਰ ਵੀ ਅਸਾਨ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ (15) ਉਦਾਹਰਣ ਦੇਣਾ ਕਿ ਦੂਜਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਕਿਵੇਂ ਹੱਲ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ।^੧

ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਮਿਕ ਮਾਹੌਲ ਵਿਚ ਨਿੱਜੀ ਕਾਉਂਸਿਲਿੰਗ ਦੇਣ ਦਾ ਮਕਸਦ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਕੰਨ ਅਤੇ ਸਮਝਣ ਵਾਲੇ ਮਨ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਕੇ ਆਪਣੀ ਮਦਦ ਆਪ ਕਰਨ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਅਜਿਹਾ ਸੁਝਾਅ ਕਲੀਸੀਆ ਲਈ ਸਥਾਨਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਤਾਂ, ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਵਿਚ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਦਾ ਹਰ ਸਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਸਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਜਾ, ਕਾਉਂਸਿਲਿੰਗ ਦੇਣਾ ਧਾਰਮਿਕ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਮਕਸਦਾਂ ਤੇ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਿੰਨ, ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ‘‘ਬ੍ਰਦਾਸ਼ਤ ਕਰਨਾ’’ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹਨ (ਰੋਮੀਆਂ 15: 1)। ਸਦਰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਉਂਸਿਲਿੰਗ ਦੇਣ ਦੀ ਮੁੱਖ ਗੱਲ empathy ਦੀ ਧਾਰਣਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ *em* ਤੋਂ ਭਾਵ ‘‘ਮੈਂ’’ ਅਤੇ *pathos* ਤੋਂ ਭਾਵ ‘‘ਭਾਵਨਾ’’ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਕਾਉਂਸਿਲਿੰਗ ਦੇਣਾ ਇਕ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਦਾ ਦੂਜੀ (*empathy*) ਨਾਲ ਕੁਝ ਲਾਭ ਹੋਣ ਤਕ ਰਸਮੀ ਕਿਰਿਆ ਹੈ।^੨

ਕਾਉਂਸਿਲਿੰਗ ਕੌਣ ਦੇਵੇ?

ਐਲਡਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਕਾਉਂਸਿਲਿੰਗ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਗ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਾਉਂਸਿਲਿੰਗ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ ਜਾਂ ਉਸ ਕੰਮ ਵਿਚ ਸਿਆਣੇ ਹਨ। ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਜਾਂ ਨਾ, ਪਰ ਉਹ ਵੇਖਣਗੇ ਕਿ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕਾਉਂਸਿਲਿੰਗ ਲੈਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਕਾਉਂਸਿਲਿੰਗ ਦੇਣ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿਚ ਬਿਲਕੁਲ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾ ਲੈਣ ਦੇ ਬਜਾਏ ਥੋੜ੍ਹੀ ਬਹੁਤ ਸਿੱਖਿਆ ਲੈਣਾ ਹੀ ਚੰਗਾ ਹੈ।

ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਆਗੂ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਬਾਰੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਰਵੱਈਆ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣਾ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝ ਹੋਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਉਂਸਿਲਿੰਗ ਦੇਣ ਨਾਲ ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਕਸਦ ਪੂਰੇ ਕਰਨ ਵਿਚ ਮਦਦ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ (ਸਾਰੀਆਂ ਨਹੀਂ) ਦਿਮਾਗੀ ਜਾਂ ਜਜ਼ਬਾਤੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਪਾਪ ਦੇ ਕਾਰਣ ਹੀ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਜਦ ਕੋਈ ਐਲਡਰ ਜਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਪਾਪ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਜਜ਼ਬਾਤੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾਉਣ ਵਿਚ ਮਦਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਪਾਪ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਤੇ ਕਾਬੂ ਪਾਉਣ ਲਈ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਪਾਪ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਿਚ ਉਹਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੋਹਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿਚ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਵਿਚ ਉਹਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਵਿਚ ਗਮ, ਇਕੱਲੇਪਨ, ਨਿਰਾਸ਼ਾ ਆਦਿ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣਾ ਰੂਹਾਨੀ ਤੌਰ ਤੇ ਵਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਕਈ ਵਾਰ ਕਾਉਂਸਿਲਿੰਗ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਇੰਜੀਲ ਸੁਨਾਉਣ ਨਾਲ ਖੁੱਲ੍ਹ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਾਉਂਸਿਲਿੰਗ।

ਪਰ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਅਤੇ ਕਾਉਂਸਿਲਿੰਗ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ ਜੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਬਾਰੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਬਹੁਤ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਤਾਂ

ਉਸ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਾਨਸਿਕ ਦਸ਼ਾ ਦੀ ਅਲੋਚਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚੇ। ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਹਾਰ ਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਕ ਕਾਰਣ ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵੀ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਾਨਸਿਕ ਜੀਵ ਐਨੇ ਗੁੰਝਲਦਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਕਲਪਨਾ ਕਰਨਾ ਕਿ ਹਰ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਇੱਕੋ ਕਹਿਣਾ ਗਲਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਐਲਡਰ ਜਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਲਈ ਆਪਣੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ ਕਿਸੇ ਹਾਲਾਤ ਦੀ ਉਪਰਲੀ ਸਮਝ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਣਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਲੋੜਵੰਦਾਂ ਨੂੰ ਕਦੋਂ ਅਤੇ ਕਿਸ ਕੋਲ ਭੇਜਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਐਲਡਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਤੋਂ ਕਾਉਂਸਿਲਿੰਗ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਸਹੀ ਸੁਝਾਅ ਜਾਂ ਕਾਉਂਸਿਲਿੰਗ ਦੇਣ ਦਾ ਦਾਨ ਸਭ ਨੂੰ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਸਭ ਐਲਡਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਚਾਰਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਜਾਂ ਮੰਨਣ ਵਿਚ ਸਮਾਂ ਦੇਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ।

ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ‘‘ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ’’ ਸਿਰਫ਼ ਐਲਡਰ ਜਾਂ ਪ੍ਰਚਾਰਕ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ।⁴ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ (ਅਤੇ ਕਾਉਂਸਿਲਿੰਗ ਦੇਣ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਪਾਉਣ) ਵਿਚ ਹੋਰਨਾਂ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਮੰਡਲੀ ਦੇ ‘‘ਆਮ’’ ਮੈਂਬਰ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦਾ ਖਾਸ ਗੁਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਤੌਰ ਉੱਤੇ ਦੁਖੀ ਹੋਣ। ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਇਸ ਗੁਣ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਸੇਵਾਈ ਵਿਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿੱਖਿਆ ਲੈਣ ਵਿਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ। ਮਸੀਹੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਲਗਾਤਾਰ ‘‘ਆਪੋ ਵਿਚ ਆਪਣਿਆਂ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਇਕਰਾਰ’’ ਕਰੀਏ (ਯਾਕੂਬ 5:16), ਜੇ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ‘‘ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਰੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਕੁਸ਼ਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਓ, ਕਮਦਿਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿਓ, ਨਿਤਾਣਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਾਲੋ, ਸਭਨਾਂ ਨਾਲ ਧੀਰਜ ਕਰੋ’’ (1 ਥੋਲੁਨੀਕੀਆਂ 5:14), ਜੇ ‘‘ਬਲਹੀਣਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਰਬਲਤਾਈਆਂ ਨੂੰ ਸਹਾਰੀਏ ਅਤੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਾ ਰਿਝਾਈਏ’’ (ਰੋਮੀਆਂ 15:1), ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰ ਇਕ ਦੂਏ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੀਏ ਅਰਥਾਤ ਜਿਵੇਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਤਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਇਕ ਦੂਏ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੀਏ (ਯੂਹੰਨਾ 13:34, 35),⁵ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਤਸ਼ਾਹ ਭਰਿਆ ਮਾਹੌਲ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋਵਾਂਗੇ ਜਿਸ ਦੀ ਮਨੁੱਖੀ ਤੌਰ ਤੇ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਵਧਣ ਲਈ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਲੋੜ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ, ਇਕ ਅਰਥ ਵਿਚ ਮਸੀਹੀ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਹਰ ਦੂਜੇ ਮਸੀਹੀ ਦੇ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿਚ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਮਿਲੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦੂਜਿਆਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਅਤੇ ਪਿਛੋਕੜ ਦੀ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲਤਾ, ਜ਼ੋਰ ਦੇਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਸਦਰਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਸੁਣਨ ਵਾਲੇ ਕੰਨ ਅਤੇ ਸਮਝ ਵਾਲਾ ਮਨ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਆਗੂ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਾਉਂਸਿਲਿੰਗ ਦੇਵੇ?

ਕਾਉਂਸਿਲਿੰਗ ਦੇ ਮੌਕੇ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਸੀਹੀ ਲੋਕ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਵਿਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਤਜ਼ਕਬਦੇ ਹੋਣ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ‘‘ਉਲਝਣ

ਵਿਚ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ'' ਭਾਵ ਇੰਜ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਵਿਚ ਫਸ ਜਾਣਗੇ ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਵੱਡੀ ਜਾਂ ਜਾਨ ਨੋਖਮ ਵਿਚ ਪਾਉਣ ਵਾਲੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਹਰ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸਰਾਬ ਛੁਡਾਉਣ, ਨਸ਼ੇ ਛੁਡਾਉਣ ਜਾਂ ਤਲਾਕ ਜਾਂ ਆਤਮ ਹੱਤਿਆ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

ਬੀਮਾਰ, ਬੇਰੋਜ਼ਗਾਰ, ਦੁਖੀ ਜਾਂ ਉਦਾਸ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨਾ ਚੰਗਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹੋ ਜਿਹੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤਕ ਸਲਾਹ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਬਾਅ ਵਿਚ ਹੋਣ ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮਦਦ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਸਮਿਆਂ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿਚ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਨ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੁਆ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਹੱਦ ਦਾ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿਸੇ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਨੂੰ ਸਚਮੁਚ ਸ਼ਾਂਤ ਜਾਂ ਖਤਰਨਾਕ ਹੋਣ ਤੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮਦਦ ਲਈ ਕਿਸ ਕੋਲ ਭੇਜਣ। ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਹਰ ਮਨੋਵਿਗਿਆਨਿਕ ਜਾਂ ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਡਾਕਟਰ ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕੁਝ ਲੋਕ ਗੈਰ ਮਸੀਹੀ ਮਾਨਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ ਜੇ ਕੋਈ ਪਤਨੀ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਦਿਮਾਗ ਦਾ ਡਾਕਟਰ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਆਪਣੇ ਪਤੀ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਨਿੱਜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਬਾਰੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣ ਲੈਣ। ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਦੇ "ਤਰੀਕੇ" ਦਾ ਪਤਾ ਲਾਉਣ ਲਈ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਆਗੂਆਂ ਲਈ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੜ੍ਹਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ ਦੀਆਂ ਕਲਾਸਾਂ ਲਾਉਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸਾਰ

ਹਰ ਸਮਾਜ ਵਿਚ ਦੁਖੀ ਲੋਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਲੋਕ ਜ਼ਬੂਰ ਲਿਖਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਨਾਲ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ, "ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਫ਼ਰਿਆਦ ਉਹਦੇ ਅੱਗੇ ਫੇਲਦਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਦੁੱਖ ਉਹਦੇ ਅੱਗੇ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ" (ਜ਼ਬੂਰ 142:4; RSV)। ਇਕ ਅਰਥ ਵਿਚ ਉਹ ਉਹੀ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛ ਰਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਨੇ ਲਿਖਿਆ: "ਕੀ ਗਿਲਿਆਦ ਵਿਚ ਬਲਸਾਨ ਦਾ ਰੋਗਨ ਹੈ ਨਹੀਂ? ਕੀ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਤਬੀਬ ਨਹੀਂ?" (ਯਿਰਮਿਯਾਹ 8:22)। ਜੇ ਲੋਕ ਯਿਸੂ ਦੇ ਮਗਰ ਚੱਲਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਫਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ! ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਦੁਖੀ ਮਨਾਂ ਲਈ ਬਾਮ ਹੈ, ਸਾਡਾ ਖੁਦਾ "ਟੁੱਟੇ ਦਿਲਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੋਗਾਂ ਉੱਤੇ ਪੱਟੀ ਬੰਨ੍ਹਦਾ ਹੈ" (ਜ਼ਬੂਰ 147:3)। ਅਸੀਂ ਉਹ ਮਲੂਮ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

ਸਾਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਜ਼ਬਾਤੀ ਤੌਰ ਤੇ ਦੁਖੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ "ਸੁੱਖ ਸਾਂਦ ਨਾਲ ਜਾਓ, ਨਿੱਘੇ ਅਤੇ ਰੱਜੇ ਪੁੱਜੇ ਰਹੋ" ਕਹਿਣ ਦੀ ਬਜਾਇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰੀਏ (ਵੇਖੋ ਯਾਕੂਬ 2)। ਯਿਸੂ ਭਲਿਆਈ ਕਰਦਾ ਗਿਆ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਵੀ ਦੁਖੀ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਤਨੋ-ਮਨੋ ਹੋ ਕੇ ਕਰੀਏ।

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਪਾਲ ਸਦਰਨ, ਕਲਾਸ ਲੈਕਚਰ ਨੋਟਸ, ਪਰਸਨਲ ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ, ਸਿਡਨੀ, ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ, ਜੂਨ 29, 1970. ²ਉਹੀ। ³ਉਹੀ। ⁴ਜੇ. ਐਡਮਜ਼, *ਕੰਪੀਟੈਂਟ ਟੂ ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ* (ਗ੍ਰੈਂਡ ਰੈਪਿਡਸ, ਮਿਸਿਗਨ: ਬੇਕਰ ਬੁਕ ਹਾਊਸ, 1970)। ⁵“ਦਿਮਾਗ ਦੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿਚ ਹੋਣ ਵਾਲਾ 75 ਫੀਸਦੀ ਇਲਾਜ TLC ਭਾਵ ਟੈਂਡਰ, ਲਵਿੰਗ ਕੇਅਰ ਨਾਲ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।” ਸਦਰਨ, “ਪਰਸਨਲ ਕਾਉਂਸਲਿੰਗ।”